

[P. Andersen.]

farten beskæftigede. Den Forventning, som nu er vakt, maa ikke skuffes. Jeg henstiller, at man fra alle Sider deltager i Arbejdet for Forslagets Ophøjelse til Lov, og jeg takker endnu engang Ministeren for dets Fremsættelse.

Forslaget om Foranstaltninger til Værn for Søfolkens Arbejdsforhold kan jeg ikke give min Tilslutning.

Duborg: I Bemærkningerne til Lovforslaget fremsætter den højtærede Handelsminister nogle Udtalelser til Forklaring eller Forstaaelse af, at der ikke tidligere er fremsat et saadant Lovforslag, og disse Udtalelser gaar ud paa, at der gennem de kollektive Aftaler er naaet betydelige Resultater, samt at de internationale Forhandlinger i Genève stadig trækker i Langdrag, saa at man nu efterhaanden har tabt Tilliden til, at der i nær Fremtid vil komme noget Resultat derfra. Jeg er tilbøjelig til at mene, at disse Betragtninger med større Ret kunde anføres som Bevis for, at man bør udsætte en saadan Lovgivning. Det er i øvrigt rigtigt, at begge de nævnte Forhold maa man i høj Grad henvise til. De kollektive Aftaler er naaet gennem Forhandling mellem Sømændenes Forbund og Rederne, og det har vist sig, at Sømændenes Forbund ikke er nogen svag Part i disse Forhandlinger; der er gennemført saa store Forbedringer for de danske Sømænd i Løbet af faa Aar, at det vist er utvivlsomt, at Sømændene i danske Skibe har højere Løn, bedre Kost og bedre Arbejdsforhold, end de har i Flertallet af de Landes Skibe, som danske Skibe skal konkurrere med. (*Uro paa Tilhørerpladserne*).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige.

Duborg: Der er næppe noget andet større Erhverv, hvor der i den Grad hersker Frikonkurrence som inden for Søfarten, og hvis danske Skibe ikke skal ligge stille herude paa Reden eller i Provinshavnene, maa vi tage denne Konkurrences Vilkaar, og saa maa i hvert Fald Lovgivningsmagten ikke lægge Hindringer i Vejen for Muligheden af at konkurrere. Det er daarlig, Gerning ogsaa over for de Folk, man mener gennem det foreliggende Lovforslag at ville beskytte, at drive dem fra Skibene og ud i Arbejdsløsheden. Erfaringerne i den Tid, der er gaaet, er tilstrækkelig alvorlige til at vise, at Konkurrencen til Søs er haard. Skibsfarten kæmper ikke blot med de van-

skelige Vejforhold, men ogsaa med daarlige økonomiske Forhold, og det burde ikke være en Opgave for Regering og Rigsdag at gøre det vanskeligere for dette Erhverv at holde Skibene i Fart. Ogsaa for Landets valutariske Stilling er det foreliggende Spørgsmaal af ganske overordentlig stor Betydning; det er jo meget store Beløb af fremmed Valuta, der gennem Skibsfarten tilføres Danmark. Ogsaa af denne Grund mener jeg, at man ikke mindst fra Regeringens Side skal være betænkelig ved at fare frem paa en Maade, som kan udsætte dette Erhverv for alvorlig Fare.

Jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at Lovforslaget vil blive underkastet Udvalgsbehandling, og jeg vil allerede her fremhæve, at en af de betydeligste Opgaver, som dette Udvalg til Indledning vil faa, vil være at skaffe Oplysninger om Bemandingsvilkaarene, Hyrens Størrelse, Arbejdsvilkaarene og Forplejningsvilkaarene paa danske Skibe og paa de vigtigste af de søfarende Nationers Skibe, som konkurrerer med os. Det ærede Medlem Hr. P. Andersen fremhævede Sverige som et lysende Eksempel, men det havde været af større Interesse, om det havde været Norge og ikke Sverige, det ærede Medlem henviste til, thi Sverige er jo ikke nogen alvorlig Konkurrent til dansk Søfart paa samme Maade som Norge, og mange andre Lande er det, og for øvrigt ved vi jo heller ikke, hvilke Virkninger der paa længere Sigt vil vise sig for den svenske Skibsfart.

Det forekommer mig, at paa intet andet Erhvervsomraade er man i den Grad nødt til at tage internationale Hensyn, og selv om det maa erkendes, at Forhandlingerne i Genève — efter Genève's Natur — er langvarige og maaske nok kan anspænde Taalmodigheden hos dem, der er særlig interesserede i det, der skal ske derfra, saa nytter det ikke noget at tro, at man kan klare Opgaven blot ved at sige, at nu slaar vi den Bussemand, der hedder international Konkurrence, for Panden; det kan vi gøre i en Orddebat herinde, og vi kan maaske ogsaa gøre det paa Vælgermøderne, men vi kan ikke gøre det paa Søen. Det nytter ikke, at danske Redere telegraferer ud til Buenos Aires, at paa Grund af vore Vilkaar for Sejlads maa vi have en shilling mere for Sejladsen end andre — en saadan Fremgangsmaade kan ikke anvendes i Praxis. Jeg tror i det hele taget, vi skal behandle dette Spørgsmaal med den yderste Varsomhed, særlig hvis man maa gaa ud fra — hvad jeg foreløbig gør —, at de nuværende Forhold for danske Søfolk staar paa Højde